

Ilskov Kirke



Ilskov kirke ligger på heden, ca. 1 kilometer uden for byen i et dejligt naturområde ved skoven. Den er opført af arkitekt Wiinholt i røde mursten i 1898, og den samlede pris for kirkebyggeriet blev 18.500 kroner.

Kirkens 100 års dag blev markeret i december 1998. Ved jubilæet blev en ny messehagel indviet, med et aktuelt motiv: Kartoffelplanten, der har betydet så meget for hedesognet.

Kirken er restaureret i 2012 .

I østgavlen er indsat 3 glasmalerier, og prædikestolen er blevet smykket med nye billeder.

Kunstneren er Simon Aaen, og han siger at :Det teologiske afsæt for hele udsmykningen er Johannes evangeliets "Jeg er" citater.

Glasmaleriet:

"Jeg er vejen"

"Jeg er verdens lys"

Man kan som beskuer bevæge sig ind af vejen. Mod lyset i den slørede horisont.

Lyset kommer som en eksplosion i horisonten. På hver side af vejen vokser træerne op, de står som mørke/grønne skygger, der bevæger sig i vinden.

(Simon Aaen)



De 4 felter på prædikestolen:

Felt 1

”Jeg er den gode hyrde”

Jesus, som den gode hyrde, der kommer os i møde bærende på lammet. Han viser vej for mennesket, gennem livet. Derfor er Kristus placeret i et stort åbent landskab. (Simon Aaen)

Felt 2

”Jeg er livets brød”

Kristusansigtet med tornekrøningen. Venstre side er mørk, med blod og tornekrønen (symbolisere korsfæstelsen og lidelsen). Højre side er lys (symbolisere opstandelsen og påske morgen). (Simon Aaen)



Felt 3

”Jeg er”

Den brændende tornebusk. Gammeltestamentlig fortælling hvor Moses ser Gud som den brændende tornebusk.

Jesus bruger ”Jeg er” citaterne i Johannesevangeliet, og peger dermed tilbage på gammeltestamentet for at understrege, at han er Guds søn. Derfor er der ”Jeg er” foran alle de citater, der er brugt i udsmykningen. (Simon Aaen)

Felt 4

”Jeg er døren”

Den åbne portåbning/dør, hvor lyset stråler ud fra. Jesus siger ”den der går gennem mig skal have evigt liv”
En fornemmelse af himmelporten. (Simon Aaen)

Dåbsfad:

Bemalet glasfad, med lys under.

Fadet virker som en skovsø til glasmaleriets landskab.

Samtidig virker lyset fra bunden af fadet som lyset fra Helligånden.

Der er en lang tradition i kunsthistorien for at afbillede Helligånden som lys.

Når man får døbt sit barn, skinner lyset op mod os, som en glorie rundt om barnets hoved. (Simon Aaen)